

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

از نشریه پیشرو شماره ۴۰

۱۷ سپتمبر ۲۰۱۱

پیام تسلیت «گروه روشنفکران آزاد فراه» به مناسبت درگذشت زنده یاد "نورانی"

دست اندرکاران عزیز نشریه پیشرو!

تسلیت هر يك ما را به مناسبت درگذشت زنده یاد "داد نورانی" بنیانگذار نشریه پیشرو و انسان مبارز، نویسنده انقلابی، شاعر متعهد، تحلیلگر بیباک و باورمند به فکر و آرمان هایش بپذیرید. ما خود را در غم و اندوه درگذشت او با شما و خانواده شان شریک می دانیم و امیدواریم بتوانیم با ادامه راهش، روح او را شاد نگه داریم. خبر درگذشت زنده یاد "داد نورانی" همه ما و تمام مردم ستمدیده افغانستان را به شدت تکان داد که تا هنوز هم نمی توانیم واقعیت درگذشت او را بپذیریم. مرگ او ضایعه جبران ناپذیر برای تمام انسان های زحمتکش، زجر دیده، مبارز و وطن دوست افغانستان است. «گروه روشنفکران آزاد فراه» از سال های دور با زنده یاد "نورانی" آشنائی داشت، از آن سال هایی که او هنوز جوان بود و در صفوف مبارزان ضد اشغال شوروی در جبهات فراه مائنه می چکاند و برای استقلال کشور شعر و ترانه می سرود. از آن زمان تا حال نزدیک به سه دهه می گذرد.

"نورانی" درین سه دهه چه در فراه، کنر، نورستان و نیمروز و چه در پاکستان و ایران، لحظه ای به زندگی شخصی نیندیشید و هیچ گاه نیاسود، بلکه همیشه در تکاپو بود، گاه در این ولایت و گاه در آن ولایت. وی در مسایلی که به مردم و زندگی توده ها ارتباط می گرفت، با جدیت برخورد می کرد و این از خصوصیات نمونه اش بود، زیرا زندگی بدون رسیدگی به دردهای مردم و التیام زخم های شان برایش معنائی نداشت. با آنکه فاکولته طب را نیمه تمام رها کرده و به صفوف مبارزان پیوسته بود، با استعداد سرشاری که داشت چنان به مداوای مریضان و زخمی ها می پرداخت که همه فکر می کردند، او داکتر مجرب و ورزیده ایست.

داد نورانی برای تمام انسان های متعهد و مبارز افغانستان نمونه ای از یک انسان وفادار به راه و آرمان هایش بود و به هیچ قیمتی به معامله و سازش تن نمی داد. در بحث ها با منطق و استدلال صحبت می نمود و از هرگونه افتراء و تهمت

نسبت به دیگران پرهیز می کرد. بحث های او در رسانه های داخلی و بیرونی به همه امیدواری می بخشید، زیرا او مدافع واقعی اکثریت مردم فقیر و زحمتکش افغانستان بود.

نشر پیشرو از سوی داد نورانی و همکاران گرامی اش، ابتکار ارزنده ای بود و است و زمانی که اولین شماره «مجله فراه» به دست ما رسید، همه را غرق خوشی ساخت. او با تن رنجور و بیمار با این همه کار و فعالیت خود، دیگرانی را شرمسار تاریخ می ساخت که زیر بار پول های «دوستان بین المللی» غرق شده اند و از فرط بیکاری قطعه بازی می کنند. همه می دانیم که فعالیت مغزی و کار زیاد باعث گردید تا چراغ زندگی "داد نورانی" اینقدر زود خاموش گردد و اگر مانند دیگرانی که مادام العمر «رهبر» اند و سطری نمی نویسند و قطعه بازی می کنند، می خسپند و می خورند و می نوشند، میله می کنند و چکر می زنند، می بود به یقین سال های بیشتری عمر می کرد، اما او چنین زندگی کردن را ننگ می دانست و بر آن تف می انداخت؛ تعهد به راه و باورهایش بود که او را لحظه ای از کار و فعالیت باز نداشت.

زنده یاد "نورانی" انسان بزرگی بود که همه ما باید قدر کار و فعالیت او را بدانیم. «گروه روشنفکران آزاد فراه» آماده هر نوع همکاری و مساعدت با گردانندگان نشریه پیشرو می باشد و صمیمانه تقاضا می نمائیم که با نشر پیشرو، یاد زنده یاد "داد نورانی" را برای همیش زنده نگه دارید تا روح او آرام گیرد و خاطراتش در قلب میلیون ها انسان زحمتکش این مرز و بوم حک گردد.

«گروه روشنفکران آزاد فراه»

۵ سنبله ۱۳۹۰